

Ministerul Finanțelor Publice

**Agencia Națională de Administrare
Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z**

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
cod poștal 410 519, Z
Tel : 0259 433 056
Fax : 0259 435 209

DECIZIA Nr. din2009
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând:

- Z lei - impozit pe profit;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală Z spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Z, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- arată că în urma inspecției fiscale din perioada2009 -2009, au fost întocmite Raportul de inspecție fiscală nr. Z, Decizia de impunere nr. Z și Dispoziția nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală prin care s-a stabilit în sarcina sa un debit în sumă de Z lei, motivele invocate de către organele de inspecție fiscală constând în faptul că societatea nu a calculat, declarat și achitat impozitul minim forfetar în conformitate cu prevederile art. 18 alin.(3) din Legea nr. 571/ 2003, corespunzător trimestrului II 2009;

- precizează că în baza Încheierii nr. Z pronunțată de judecătorul delegat de Tribunalul Z la registrul comerțului s-a dispus dizolvarea societății începând cu data de Z și înscrierea acestei mențiuni în registrul comerțului, prin efectul dizolvării societatea intrând în lichidare, iar din momentul dizolvării a încetat să mai existe ca titulară de drepturi și obligații;

- menționează că, ținând cont de faptul că data înregistrării lichidării societății este2004, de la acel moment societatea a încetat să mai existe ca persoană juridică, încetând calitatea sa de contribuabil în înțelesul art. 13 lit. a) din Legea nr. 571/ 2003;

- consideră că introducerea impozitului minim forfetar prin OUG nr. 34/ 2009 nu afectează societățile aflate în proces de lichidare, ci persoanele juridice care desfășoară activități comerciale în scopul realizării de profit, ori societatea neavând calitatea de contribuabil în sensul Legii nr. 571/ 2003, nu intră sub incidența art. 18 alin.(3) privind obligația de a achita impozitul minim prevăzut;

- susține că rezultatele financiare și cifra sa de afaceri pe perioada verificată reflectă că nu a realizat venituri și nu a desfășurat operațiuni economico-financiare, ceea ce arată că nu s-a manifestat ca subiect de drept și în aceste condiții, organele de inspecție fiscală au făcut o interpretare greșită a prevederilor art. 18 alin.(3) și art. 34 alin.(15)-(18) din Legea nr. 571/ 2003 când au stabilit obligația de plată a impozitului minim forfetar și accesoriile aferente care nu se mai datorează, urmare a inexistenței debitului principal;

- arată în subsidiar că obligațiile fiscale accesorii au fost stabilite de către organele de inspecție fiscală cu încălcarea art. 122 indice 2 alin.(1) din OUG nr. 46/ 2009, potrivit căruia societățile aflate în dizolvare nu datorează majorări de întârziere.

În consecință, solicită anularea actelor administrative fiscale contestate și exonerarea societății de la plata debitelor fiscale suplimentare constând în impozit pe profit în sumă de Z lei și majorări de întârziere aferente în sumă de Z lei.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție

fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat următoarele:

În perioada verificată2006 -2009, SC "X" SRL a fost înregistrată în vectorul fiscal ca plătitoare de impozit pe profit, dar nu a desfășurat activitate, nu a realizat venituri și nu a calculat, declarat și virat la bugetul de stat impozitul minim pe profit aferent trimestrului II 2009.

Ca urmare, organele de control au stabilit că societatea datorează la bugetul de stat un impozit pe profit în sumă de Z lei pe lunile mai - iunie 2009 din trimestrul II 2009.

Pentru neplata la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată, au calculat majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2009 -2009.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, Z nr. Z, județul Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL datorează la bugetul de stat impozitul minim pe profit în sumă de Z lei pe trimestrului II 2009, în condițiile în care procedura de lichidare a societății comerciale nu a fost finalizată până la data de2009.

În fapt, SC "X" SRL nu a calculat, nu a declarat și nu a plătit la bugetul de stat impozitul minim pe profit în suma de Z lei aferent lunilor mai și iunie 2009, prevăzut pentru tranșa de venituri 0 - 52.000 lei corespunzătoare situației în care societatea nu a înregistrat venituri și cheltuieli pe perioada verificată până la data de2009.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 18 alin.(2), (3) și (4) și art. 34 alin.(12) și (15) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

"Art. 18. Impozit minim

[...]

(2) Contribuabilii, [...], în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin.(3) sunt obligate la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin. (2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele:

Venituri totale anuale (lei)	Impozit minim anual (lei)
0 - 52.000	2.200

[...]

(4) Pentru încadrarea în tranșa de venituri totale prevăzută la alin. (3), se iau în calcul veniturile totale, obținute din orice sursă, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad:

[...]

Art. 34. Plata impozitului

[...]

(12) Persoanele juridice care inceteaza sa existe in cursul anului fiscal au obligatia sa depuna, prin exceptie de la prevederile art. 35 alin. (1), declaratia anuala de impozit pe profit si sa plateasca impozitul pana la data depunerii situatiilor financiare la registrul comertului.

[...]

(15) Pentru anul 2009, contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. b) aplică următoarele reguli:

a) pentru trimestrul al II - lea se compară impozitul pe profit datorat la sfârșitul trimestrului cu impozitul minim anual, prevăzut la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru perioada 1 mai - 30 iunie 2009, prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțirea cu numărul de luni aferent perioadei respective; [...]"

Potrivit prevederilor legale de mai sus, in cazul in care impozitul pe profit calculat este mai mic decât suma impozitului minim prevazut pentru tranșa de venituri corespunzătoare inregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, contribuabilii sunt obligați la plata impozitului minim incepand cu luna mai 2009.

Prin urmare, deoarece în perioada verificată SC "X" SRL nu a înregistrat venituri din activitatea desfășurată și nu a efectuat nici cheltuieli, veniturile totale fiind egale cu zero si tinand seama de faptul ca pentru transa 0 - 52.000 lei impozitul minim anual prevazut este in suma de 2.200 lei, rezultă că pentru perioada 1 mai - 30 iunie 2009 aceasta avea obligația de a calcula, declara și plăti la bugetul de stat impozitul pe profit minim pentru 2 luni, obligatie neindeplinita de contestatoare.

Referitor la argumentul invocat in contestatie potrivit caruia nu datoreaza impozitul minim pe profit pentru lunile mai si iunie 2009 pe motiv ca incepand cu 21.12.2004, data înregistrării in registrul comertului a mentiunii privind dizolvarea societatii comerciale, a încetat să mai existe ca persoană juridică, incetand si calitatea sa de contribuabil în sensul impozitului pe profit, precizam ca nu este relevant si nu poate fi

luat in considerare la solutionarea favorabila a contestatiei, fiind aplicabile in speta dispozițiile art. 233 alin.(1) și (4) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, cu modificarile si completarile ulterioare, unde se mentioneaza:

“Art. 233 - (1) Dizolvarea societății are ca efect deschiderea procedurii lichidării. [...]

(4) Societatea își păstrează personalitatea juridică pentru operațiunile lichidării, până la terminarea acesteia.”

Pe cale de consecință, rezultă că organele de inspecție fiscală in mod legal au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z că SC “X” SRL are de plată la bugetul de stat un impozit pe profit în sumă de 367 lei aferent trimestrului II 2009.

2. Cauza supusa solutionarii este daca SC “X” SRL datoreaza bugetului de stat majorarile de intarziere in suma de Z lei pentru neplata la scadenta a impozitului minim pe profit aferent trimestrului II 2009 pe perioada 25.07.2009 - 21.09.2009, in conditiile in care acestea au fost calculate dupa data de 21.12.2004 cand a fost inregistrata la registrul comertului hotararea privind dizolvarea societatii comerciale.

Din analiza documentelor existente la dosarul contestatiei, reiese ca organele de inspectie fiscala au calculat in sarcina SC “X” SRL majorari de intarziere in suma de Z lei pe perioada 25.07.2009 - 21.09.2009 pentru neplata la termen a impozitului pe profit in suma de Z lei aferent trimestrului II 2009.

Fata de aceasta situatie, contestatoarea sustine ca accesoriile au fost stabilite de catre organele de inspectie fiscala cu incalcarea prevederilor pct. 10 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 46/ 2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, potrivit carora societatile aflate in dizolvare nu datoreaza majorari de intarziere pentru creantele fiscale nascute anterior sau ulterior datei inregistrarii dizolvarii la registrul comertului si anexeaza la dosarul cauzei copia Incheierii nr. Z prin care s-a dispus inscrierea in registru a mentiunii privind dizolvarea SC “X” SRL incepand cu data de 21.12.2004.

In acest sens, sunt dispozitiile pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/ 2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, care modifica prevederile art. 122 din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se arată că:

“10. Dupa art. 122¹ se introduce un nou articol, articolul 122², cu urmatorul cuprins:

“Art. 122². Majorari de intarziere in cazul contribuabililor pentru care s-a pronuntat o hotarare de dizolvare

(1) Pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerțului, începând cu această dată nu se mai datorează și nu se calculează majorări de întârziere.”

Luand in considerare aceste prevederi legale, in cazul unui contribuabil pentru care s-a pronuntat o hotarare de dizolvare, pentru creanțele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerțului, începând cu data respectiva nu se mai datorează și nu se calculează majorări de întârziere.

Ca atare, rezulta ca organele de inspectie fiscala eronat au stabilit ca SC “X” SRL datoreaza majorarile de intarziere in suma de Z lei pe perioada 25.07.2009 - 21.09.2009 pentru neplata la termen a impozitului minim pe profit in suma de Z lei, contestatia urmand sa fie admisa pentru acest capat de cerere.

Mai mult, in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei anexat la dosar, organele de inspectie fiscala recunosc ca au interpretat gresit reglementarile legale cu privire la calculul majorarilor de intarziere si fac propunerea de anulare a acestora.

3. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că Activitatea de Inspecție Fiscală Z a raspuns prin Decizia nr. Z conform dispozițiilor art. 209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) și 216(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea contestației formulată de SC “X” SRL din Z, ca neîntemeiată pentru capatul de cerere privind impozitul pe profit în sumă de Z lei.

2. Admiterea contestației și anularea parțială a Deciziei de impunere nr. Z pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente impozitului pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director coordonator